

ਅਪੀਲ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਬੀ.ਡੀ. ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ,-ਬਦਲਾਕਾਰ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਫ.ਐੱਮ. ਦੇਬੂ,-ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 258

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)-ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਅਤੇ 13 (2) (1)-ਧਾਰਾ 13 (2) (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ--ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਹੈ।-ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੀ ਗਲਪ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ-ਕੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਜ਼ਨ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 (2) (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੂਪ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰੇ।

ਸੈਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ (1), ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ.

ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਸ.ਬੇਦੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਬਾਲਾ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮਿਤੀ 3 ਜਨਵਰੀ 1953 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ. ਕਪੂਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਨੇ ਮਿਤੀ 27 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੁਪਏ 1,188-3-0 ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਯਸ਼ਪਾਲ ਗਾਂਧੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ,

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 1953 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 258 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1951 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਫ.ਐੱਨ. ਦੇਬੂ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, 1951 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 31 ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਠਾਕਰ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 188-3-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

1951 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਠਾਕਰ ਦੇਵੀ ਨੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 1951 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 31 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਠਾਕਰ ਦੇਵੀ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੇ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਆ ਕੀਤੀਆਂ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ payment ਵਸੂਲ ਹੋਈ ਸੀ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰਕਮ 30 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ 2718-8-0 ਰੁਪਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(1) ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਵਾਰਕਾ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ 2,718-8-0 ਰੁਪਏ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰਵ ਸੂਚਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਛੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਪੱਕਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 13(2)(1) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਈਸਟ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਪਾਵਰਜ਼) ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਸ

ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ 'ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ' ਬੰਗਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਦਵਾਰਕਾ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ 3 ਜੂਨ 1952 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਸੈਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਗਹਿਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੈਸਟਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਸੈਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਦਰਬਾਰੀ ਲਾਲ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (2) (i) ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਦੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਤਰਾਜ਼ ਓਹੀ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2)(1) ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਹੀ ਗਈ ਕਲਪਨਾ ਅਸਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੂਪ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਹੀ ਅਸਲ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਲਟ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰੇ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਬਟਲਰ ਅਤੇ ਬੇਕਰ ਦਾ ਕੇਸ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(2) (i) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'for all purposes' ਸ਼ਬਦ 'shall' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 'be deemed' to' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੈਂ 1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 258 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator